

[Finansministeren.]

havde været saglig rigtigt at sætte en lavere bundgrænse, og dette spørgsmål har vi været inde på i regeringen.

Når vi alligevel besluttede os til at fremsætte forslaget med de 8 000 kr. som grænse, var det som en særlig imødekommethed overfor det ærede medlems parti, som jo har lagt sig overordentlig fast på de 8 000 kr. Af grunde, som jeg meget vel forstår, har man ikke motiveret, hvorfor man har lagt sig så fast på disse 8 000 kr., men det har man altså gjort, uden at man egentlig har sagt, hvorfor det netop skulle være 8 000 kr. Det skal jeg derfor ikke fremsætte hypoteser om. Vi skønnede herefter, at der ikke var politisk mulighed for nogen anden grænse, og da vi ikke ønsker mere politisk strid her i landet end nødvendigt, besluttede vi os for de 8 000 kr.; jeg håber, rigsdagen vil kunne enes om denne undergrænse.

Det ærede medlem gjorde dernæst en bemærkning om den pristalsklausul, som findes i forslaget om værnescatten. Det er ikke nogen forglemmelse, at den ikke er blevet taget ud. Jeg er desværre ikke i stand til nøjagtigt at besvare det ærede medlems spørgsmål om, hvor meget den betyder; jeg kan sige så meget, at den betyder overordentlig lidt, såvidt jeg kan skønne. Hidtil har det været sådan, at med den forholdsvis høje indtægtsgrænse har værnescatten ikke påvirket pristallet; fordi pristalsfamiliens indtægt ligger under den grænse, som værnescatten er baseret på. Med de stigende indtægter og med pristalsbudgettets vækst er vi nået dertil, at man må regne med, at juli-pristallet i år vil vise en lille påvirkning af værnescatten for hovedstadens vedkommende; sådan som det ærede medlem også formodede. Jeg er ikke i stand til at sige hvor meget, men det kan nogenlunde oplyses, ville jeg tro, så det kan vi måske tale om i det udvalg, man ønsker nedsat. Når vi har taget bestemmelsen med, er det naturligvis af principielle grunde, de samme grunde, som førte til, at vi i fjor havde en ganske tilsvarende klausul ved forhøjelsen af afgiften på øl og spiritus. Når nu det ærede medlem går imod pristalsklausulen her, hvor det drejer sig om værnescatten, vil jeg gerne spørge: Hvad er det, der har ført det ærede medlem og hans parti til at tage en anden stilling overfor pristalsklausulen i dette tilfælde, end man indtog i fjor overfor den anden lov, hvor en tilsvarende pristalsklausul blev indsat også med socialdemokratiets medvirken?

Det ærede medlem talte dernæst om, at for afgiftslovenes vedkommende skulle man

måske nøjes med en forlængelse på et par måneder. Det kan vi jo tale om. Jeg vil gerne forklare, hvorfor vi har foreslået dem fornyet for et år. Det er rigtigt, som det ærede medlem sagde, at der er forskellige ting, som ikke er afklaret endnu; det skal jeg gøre et par bemærkninger om om lidt; men der er een ting, som er afklaret: at vi står overfor meget betydelige merudgifter og derfor også står overfor en forhøjelse af den samlede skattebyrde. Når man står overfor en forhøjelse af den samlede skattebyrde, må det være en naturlig ting først og fremmest at forlænge de afgiftslove, man har, og det er grunden til, at vi finder, det var rimeligst at forlænge afgiftslovene for et år, muligvis med visse små ændringer; som jeg allerede har antydet; det kan vi tale om i udvalget.

Det ærede medlem hr. Gregersen gjorde en hel del bemærkninger af almindelig agitatorisk art, som jeg ikke skal gå ind på. Dernæst spurgte det ærede medlem, hvad man ville bruge de 18 måneders tjenestetid til. Jeg synes ikke, det har overvættets meget med det foreliggende forslag at gøre, men da det er en værnescat, der foreligger til behandling, skal jeg gerne sige et par ord herom. Det er en almindelig kendt ting, at hovedbaggrunden for forlængelsen af tjenestetiden til 18 måneder ikke er nødvendigheden af at give soldaterne mere uddannelse. Naturligvis kan man give dem mere uddannelse, de kan få mere erfaring og mere træning ved en længere tjenestetid end ved en kortere, men det er ikke hovedmomentet. Hovedmomentet er dette, at med 12 måneders tjenestetid, som vi har haft, har vi i virkeligheden kun eet halvårshold, der kan betragtes som uddannede soldater; majholdet og novemberholdet er jo de indkaldte styrker, vi har i øjeblikket, og det første halvår kan man vel ikke betragte soldaterne som så uddannede, at de kan indgå i de kampklare styrker. Derfor kan man kun regne med det ene halvårshold, og det vil sige, at vi i hæren kun har kampklare styrker svarende til ca. en halv division. Det er jo overmåde lidt, hvis man tænker sig et overraskende angreb. Når man derimod har tre halvårshold, som man får med 18 måneders uddannelse, har man to halvårshold, der kan betragtes som uddannede, kampklare styrker, det vil sige, at de kampklare styrker vokser til det dobbelte. Det var baggrunden for forlængelsen af tjenestetiden. At man derved får et problem med hensyn til soldaternes fritid, er almindelig bekendt; det er også bekendt, at regeringen arbejder med dette spørgsmål; men det er fortrinsvis andre